

GOVERNANCECOMMISSIE GEZONDHEIDSZORG

Kenmerk: Gc 13/03

De Governancecommissie Gezondheidszorg, samengesteld als volgt:
mr. H.F.M. Hofhuis, wonende te Den Haag, vicevoorzitter,
mr. J.G.J.M. de Zwaan, wonende te Zeist,
J. Haanstra, wonende te Almere,
mr. W.H. van de Walle-van Veen, wonende te Helmond,
prof. mr. dr. drs. J.E.M. Akveld, wonende te Berkel en Rodenrijs,
bijgestaan door mr. A.T.B. de Vries, secretaris,

heeft op 5 december 2013 als volgt geoordeeld in de zaak van:

1. drs. A.,
wonende te Z.,
2. B.,
wonende te Y.,
verzoekers,

tegen:

de RAAD VAN TOEZICHT van C.,
gevestigd te X.,
verweerder,
gemachtigden: mr. E.J. Eijsberg en mr. E.M. Richel.

Partijen worden in het vervolg aangeduid als verzoekers (afzonderlijk als A. en B.) respectievelijk de raad van toezicht (afgekort als de RvT).

1. Procesverloop

1.1 Verzoekers hebben, onder verwijzing naar de Zorgbrede Governancecode 2010 (verder: de Code), bij verzoekschrift gedateerd 19 september 2013 aan de Governancecommissie Gezondheidszorg (verder te noemen: de commissie) de volgende vragen ter toetsing voorgelegd:

- (1) Is de wijze waarop de RvT in de opvulling van de vacature in de Raad van Bestuur (verder: de RvB) heeft (willen) voorzien deugdelijk geweest?
- (2) Is de benoeming van een lid van de RvT tot waarnemend bestuurder conform de Code, artikelen 3.2.3 en 4.4.1?
- (3) Heeft de RvT met het verstrekken van een opdracht d.d. 27 juni 2013 aan D. Management Consulting BV in de persoon van de heer D. en aan E. Consulting BV in de persoon van mevrouw R. zijn bevoegdheden overschreden (onder verwijzing naar de artikelen 3.1.1 en 4.1.1 van de Code)?

(4) Is de hoogte van de vergoeding die D. Management Consulting BV en E. Consulting BV ontvangen voor hun werkzaamheden, maatschappelijk passend (onder verwijzing naar artikel 3.2.2 van de Code)?

(5) Is de RvT voorbijgegaan aan de verplichting tot tijdige informatieverstrekking aan en raadpleging van belanghebbenden of hun vertegenwoordiging (onder verwijzing naar artikel 2.2 van de Code)?

(6) Heeft de RvT gehandeld als goed werkgever?

Bij het verzoekschrift zijn 29 bijlagen gevoegd.

1.2 De RvT heeft op 22 oktober 2013 een verzoekschrift (met drie producties) ingediend. De RvT concludeert hierin primair tot niet-ontvankelijkheid van verzoekers in hun toetsingsverzoek en subsidiair tot afwijzing van dat verzoek, althans tot een positief antwoord op de vragen (1), (2), (4) en (6) en een negatief antwoord op de vragen (3) en (5).

1.3 Met een brief van 11 november 2013 hebben verzoekers nog een reactie op het verzoekschrift ingezonden. Hierbij waren acht bijlagen gevoegd.

1.4 Het verzoek is behandeld op de zitting van de commissie op 18 november 2013. Daarbij waren de beide verzoekers aanwezig, vergezeld door F., voormalig hoofd PO & O a.i., en G., oud-voorzitter van de RvT. Aan de zijde van de RvT waren aanwezig H., I., J., K., L. en M., respectievelijk voorzitter en leden van de RvT in zijn oude samenstelling (met dien verstande dat K. tevens voormalig waarnemend bestuurder is), alsmede N., de huidige interim-bestuurder, en O., P. en Q., allen leden van de RvT in zijn huidige samenstelling, met bijstand van de gemachtigden van de RvT. Tijdens de behandeling heeft de RvT verklaard het beroep op niet-ontvankelijkheid van verzoekers niet te handhaven.

2. Samenvatting van het geschil

2.1 De Stichting C. houdt een zorginstelling op humanistische grondslag in stand. Haar organisatie heeft een landelijk werkgebied en bestaat meer dan dertig jaren. C. biedt professionele zorg en ondersteuning aan mensen met een verstandelijke of andere beperking. In totaal zijn bij haar ongeveer 1.100 personen werkzaam, voor ruim 2.400 cliënten.

2.2 A. is sinds december 1995 in dienst bij C. als directeur, sinds 2 maart 2006 als enig bestuurder en sinds 1 augustus 2012 als voorzitter van de (tweehoofdige) raad van bestuur (hierna: RvB). B. is vanaf 15 maart 1996 in verschillende functies in dienst van C. en sinds 1 augustus 2012 als lid van de RvB. Bij besluit van 17 juli 2013 heeft de RvT A. en B. per direct geschorst als bestuurders. De schorsing van A. is door de huidige (geheel vernieuwde) RvT per 1 november 2013 opgeheven. Vanaf die datum heeft zij verlof opgenomen tot het einde van haar dienstverband per 1 januari 2014. De schorsing van B. duurt voort. C. streeft naar het einde van zijn

dienstverband per 1 februari 2014. C. en B. voeren overleg over de mogelijkheid van een minnelijke beëindiging van de arbeidsovereenkomst.

- 2.3 In november 2012 heeft A. met de RvT het idee besproken dat zij per 1 september 2014 haar werkzaamheden zou beëindigen. Afgesproken is toen dat beiden hierop in het voorjaar van 2013 zouden terugkomen. Intussen werkte de RvB, in het bijzonder B., aan de ontwikkeling van een nieuw strategisch beleid, dat de organisatie geschikt moest maken voor de verdere toekomst. In de vergadering van 22 mei 2013 zijn de daarop betrekking hebbende "transitieplannen" van de RvB besproken met het managementteam en de RvT. De plannen zijn met instemming ontvangen. Vervolgens heeft A. te kennen gegeven eerder dan per 1 september 2014 te willen vertrekken. Op 7 juni 2013 is tussen de RvT en haar een vaststellingsovereenkomst tot stand gekomen die voorzag in haar vertrek per 1 januari 2014. De RvT wilde zo spoedig mogelijk, naast B. als (beoogd) voorzitter van de RvB, een interim-bestuurder benoemen. Besloten is B. per 1 juli 2013 te benoemen tot voorzitter van de RvB. Deze benoeming heeft plaatsgevonden bij besluit van 27 juni 2013 van de RvT. A. zou per 1 juli 2013 haar voorzitterstaken aan hem overdragen en vervolgens haar eigen werkzaamheden geleidelijk verminderen en tevens gedurende de laatste maanden van 2013 verlof opnemen tot het einde van het dienstverband. De RvT wilde vooralsnog doorgaan met een tweehoofdige RvB en zocht naar een interim-bestuurder. Formeel zou deze eerst tot de RvB kunnen toetreden na het vertrek van A. als bestuurder. Op 12 juni 2013 hebben B. en F. (waarnemend hoofd PO & O) kennisgemaakt met de door de RvT gewenste kandidaat R. D. (hierna: D.). Op 21 juni 2013 sprak B. met D. over de reikwijdte van diens opdracht. B. had bezwaren tegen de invulling hiervan die D. voor ogen had. In een gesprek op 26 juni 2013 met H., in aanwezigheid van F., heeft B. dit ook kenbaar gemaakt. Ook hebben zij toen verklaard dat er zo onvoldoende tijd zou zijn om draagvlak voor D. binnen de organisatie te creëren en de formele medezeggenschapsprocedures te volgen.
- 2.4 De Ondernemingsraad (verder: de OR) is niet akkoord gegaan met de door de RvT voorgestelde procedure om D. tot bestuurder te benoemen. Ook het voorstel van de RvT om D. als directeur transitieprogramma te benoemen, heeft niet de instemming van de OR gekregen.
- 2.5 Op 27 juni 2013 heeft de RvT met D., A. en B. vergaderd. Van het besprokene in deze RvT-vergadering zijn geen (goedgekeurde) notulen voorhanden. Wel ligt er een conceptbrief van D. Management Consulting BV, de vennootschap van D., aan de RvT, die is gedateerd op 27 juni 2013. In het navolgende wordt deze vennootschap vereenzelvigd met D.. De conceptbrief houdt in dat D. op verzoek van de RvT een opzet heeft gemaakt van het transitieprogramma dat "*de veranderingen binnen C. naar 2015 toe gaat begeleiden*". In de brief is verder vermeld dat D. op 21 mei 2013 voor het eerst met drie leden van de RvT heeft gesproken en dat hij op 17 juni 2013 met twee leden van de RvT heeft gesproken over de aanpak en structuur. Volgens de conceptbrief is in de vergadering van de RvT van 27 juni 2013 aan D. opdracht verstrekt om de volgende activiteiten te gaan uitvoeren:
- leiden van de inventarisatie, analyse en opzet van de focusdoelen voor 2015;

- eerste opzet van dashboards;
- intensieve begeleiding en coaching van de voorzitter van de RvB, B.;
- adviseur voor de RvT;
- opzet en structuur van het programma naar 2015 plus beschrijving rolverdeling staande organisatie versus programmaorganisatie;
- eerste opzet projectvalidatie en monitoring;
- conceptbrief ter beantwoording schrijven van de OR;
- frequente afstemming met de RvT;
- het opstellen van de voortgangs- en stuurrapportage aan de RvT;
- volledig inzicht in aantal, contractverlenging en duur van externen binnen C.;
- benodigde afstemming met de staande organisatie en staven, zoals HRM, IT, F&A, etc.;
- regelmatige afstemming met de OR;
- het in contact treden met andere bedrijfsonderdelen, staven of externe partijen, indien dit voor de voortgang van de portfolio's, business cases en/of bepaalde projecten gewenst of vereist is;
- inzet naar – en begeleiding van – C. medewerk(st)ers, die een overdracht van kennis, ervaring en aanpak bespoedigt;
- andere, voor de voortgang van voornoemd noodzakelijke activiteiten;
- presentatie aan de RvT.

Tevens schrijft D. in deze brief aan de RvT: *"Er bestaat een open en transparante communicatielijn tussen u als opdrachtgever en ons [...]"*. Volgens de conceptbrief schat D. voor de periode van 17 juni tot en met september 2013 zijn inzet op een totaal van 58 dagen. Hij vermeldt hierover: *"De gehanteerde tariefstelling voor 2013 bedraagt € 2.000,- per dag. [...] De bijbehorende investering voor deze opdracht zal voor de genoemde periode derhalve € 116.000,- bedragen."* Deze bedragen zijn exclusief btw en reis- en verblijfkosten en inclusief reiskosten woonwerkverkeer. Vermeld is dat de opdracht op 1 juli 2013 aanvangt en dat de voorbereidende dagen niet in rekening worden gebracht. Tot slot vermeldt D.: *"De werkzaamheden zijn reeds op uw mondelinge verzoek aangevangen op 17 juni jongstleden."* De conceptbrief is ondertekend door D. en gericht aan H., ter ondertekening door deze als voorzitter van de RvT. De conceptbrief is (toen) niet ter kennis van verzoekers, of een van hen, gebracht.

- 2.6 Afgezien van eventuele voorbereidende werkzaamheden is D., met een assistente die was verbonden aan E. Consulting BV, op 1 juli 2013 begonnen met zijn werk op het hoofdkantoor van C.. Op 9 juli 2013 heeft H. desgevraagd, per e-mail, aan B. de in 2.5 vermelde conceptbrief van D. verstrekt. Hij heeft daarbij aan B. bericht dat de tekst betrekking heeft op *"de eerste adviesronde als adviseur tot september"*. H. heeft op 9 juli 2013 aan B. tevens een door D. opgesteld concept voor een opdrachtbevestiging gedateerd 1 juli 2013 toegestuurd. Dit concept heeft betrekking op de werkzaamheid van D. als programmadirecteur transitie voor de periode (aanvangend *"niet later dan 1 oktober 2013"*) die volgt op de periode die in de eerste conceptbrief is vermeld. Het tweede concept voorziet evenals het eerste in ondertekening door enerzijds D. en anderzijds H. als voorzitter van de RvT. H. heeft in een begeleidend briefje van 9 juli 2013 aan B. te kennen gegeven dat hij

deze opdracht (de "tweede opdracht") de volgende dag wil tekenen, als dat kan, en hij heeft aan B. gevraagd naar diens bevindingen.

- 2.7 In een – aan B. toegezonden – conceptbrief van 10 juli 2013 van D. aan de OR staat dat de RvB opdracht aan D. heeft verstrekt. B. betwist de juistheid hiervan.
- 2.8 Met een brief van 12 juli 2013 hebben A. en B. aan de RvT – samengevat – bericht dat zij zich niet met de gang van zaken kunnen verenigen, omdat (i) de RvT met zijn handelwijze in de bevoegdheden van de leden van de RvB is getreden, (ii) zij worden belemmerd in de uitoefening van hun taken en (iii) zij het niet eens zijn met de inhoud van de opdracht aan D. en diens positie binnen C.. Tevens maken zij bezwaar tegen de hoogte van de vergoeding van D.. Tot slot vragen zij aandacht voor de rol van de OR en de Centrale Cliëntenraad (CCR) en het gebrek aan ruimte om draagvlak te creëren binnen de organisatie. Deze brief hebben zij tegelijkertijd aan de OR, de CCR, het MT en D. gezonden.
- 2.9 In zijn vergadering van 17 juli 2013 heeft de RvT per direct A. en B. geschorst als bestuurders wegens een onherstelbare vertrouwensbreuk. De schorsing had als feitelijke grondslag de in 2.8 vermelde, tevens aan anderen dan de RvT zelf, verzonden brief. Op diezelfde dag, 17 juli 2013, heeft de RvT D. benoemd tot interim-bestuurder.
- 2.10 Er bestaat behalve de in 2.5 vermelde conceptversie van de brief (opdrachtverlening) gedateerd 27 juni 2013 van D., een door hem en tevens door twee leden van de RvT (namens H.) ondertekende versie. Deze versie, die ook is gedateerd op 27 juni 2013, wijkt in enkele opzichten af van de eerdere (concept)versie. In de over en weer ondertekende versie is vermeld dat de opdracht op 1 juli 2013 aanvangt en dat een inzet van D. van totaal 27 dagen wordt verwacht. De tariefstelling voor 2013 bedraagt volgens deze tekst "€ 2.000,- per dag van gemiddeld 8 uur". Op basis van "voornoemde inschattingen" is voor de periode van 27 dagen melding gemaakt van een investering van € 54.000,-.
- 2.11 Half september 2013 is gebleken dat het draagvlak binnen de organisatie voor D. was weggefallen. De RvT heeft daarop de opdracht aan D. beëindigd. Vervolgens heeft de RvT K., tot dan toe lid van de RvT, per 16 september 2013 benoemd als waarnemend bestuurder zoals bedoeld in artikel 6 lid 8 van de statuten. Afsproken is dat hij na zijn werkzaamheid als waarnemend bestuurder niet zou terugkeren in de RvT.
- 2.12 Met een nota van 30 juli 2013 heeft D. voor zijn werkzaamheden bij C. in de periode van 1 tot 17 juli 2013 een bedrag van € 63.373,75 (inclusief btw) in rekening gebracht. Voor de werkzaamheden in de periode van 17 juli tot 31 juli 2013 heeft hij een bedrag van € 31.735,88 (inclusief BTW en onkosten) berekend, "conform onze opdrachtbevestiging van 27 juni 2013". De RvT heeft deze beide bedragen goedgekeurd en betaald. Voor zijn werkzaamheden in de periode van 1 tot en met 12 augustus 2013 (in welke periode onder meer een door A. en B. tegen C. aangespannen kort geding over de rechtmatigheid van hun schorsing is gevoerd)

heeft D. een bedrag van € 24.592,85 (exclusief btw, inclusief kosten) gefactureerd; voor de rest van de maand augustus 2013 heeft hij een bedrag van € 43.527,96 (exclusief btw) in rekening gebracht. Ook deze facturen zijn door de RvT goedgekeurd en betaald. Voor de periode van 1 tot 16 september 2013 en in verband met de voortijdige beëindiging van zijn opdracht heeft D. een bedrag van € 35.000,- (exclusief btw) gefactureerd aan C.. Voor de werkzaamheden van zijn assistente heeft de desbetreffende vennootschap een bedrag in rekening gebracht van € 35.026,39 (inclusief btw en onkosten) voor de periode van 30 juni tot en met 29 juli 2013. Ook de beide laatst vermelde bedragen zijn voldaan.

- 2.13 Verzoekers stellen dat de RvT door onder meer de besluitvorming inzake de positie van D. en de benoeming van een van zijn leden tot interim-bestuurder in meer dan één opzicht heeft gehandeld in strijd met de Code. Zij vragen om een onderzoek naar de zes thema's die in 1.1 zijn beschreven.
- 2.14 De RvT heeft dit verzoek bestreden. De RvT stelt hiertoe onder meer het volgende. B. heeft steeds te kennen gegeven blij te zijn met de komst van D.. Hij heeft het te volgen traject ook verdedigd tegenover de OR. Als er al onduidelijkheid was over de opdracht aan D., had B. als voorzitter van de RvB daarin het voortouw moeten nemen. De RvT is niet op de stoel van de RvB gaan zitten. Hij heeft B. benoemd als voorzitter van de RvB, maar er moest een ervaren bestuurder naast hem komen. D. voldeed aan dit profiel. Daarom wilde de RvT ook een directe informatielijn met D.. De RvT verwijst hierbij naar artikel 6 lid 4 van het Reglement van de RvT. Op 17 juli 2013 heeft de onvermijdelijk geworden schorsing van A. en B. een noodsituatie doen ontstaan. De RvT heeft pas toen D. aangesteld als interim-bestuurder. De RvT heeft het contract met D. getekend rond 30 juli 2013. Dit contract kende een looptijd tot en met 31 december 2013. Daarna zou D. plaatsmaken voor een nieuwe RvB en nog slechts de transitie binnen de organisatie blijven begeleiden. Voor de bepaling van de hoogte van de vergoedingen van de werkzaamheden van D. zijn als ijkpunten genomen de bepalingen van de Wet normering bezoldiging topfuncties publieke en semipublieke sector (WNT), de Beloningscode Bestuurders in de Zorg van de NVZD en de NVTZ en het salaris van de toenmalige bestuurders van C., met als bijzonderheden de zwaarte van de (in zijn geval eenhoofdige) functie en het aanvankelijk zeer ruime tijdsbeslag dat een goede functievervulling meebracht. Overigens vallen de werkzaamheden van D. in de periode van 1 tot 17 juli 2013 niet onder de WNT, terwijl zijn werkzaamheden na 17 juli 2013 een periode van minder dan zes maanden hebben omvat. Noch op grond van de CAO noch op grond van de Wet op de ondernemingsraden was de RvT verplicht advies te vragen aan de OR over de benoeming van D.. Het is niet aan de commissie om te oordelen over het handelen van de RvT als werkgever.

3. Overwegingen

De bevoegdheid van de commissie

- 3.1 Tussen partijen is niet in geschil dat de commissie bevoegd is de voorgelegde verzoeken te beoordelen. Dit vloeit ook voort uit de Code en het Reglement Governancecommissie Gezondheidszorg.

Ontvankelijkheid

- 3.2 Ambtshalve overweegt de commissie dat verzoekers belanghebbenden zijn in de zin van de Code, nu zij nog in dienst zijn van C..

De verzoeken

- 3.3 Het **eerste verzoek** betreft de wijze waarop de RvT de per 1 januari 2014 vrij te komen plaats in de RvB heeft willen vervullen. De commissie onderscheidt hier drie perioden, te weten de periode vóór 1 juli 2013, de periode van 1 juli tot en met 17 juli 2013 en de periode van 17 juli 2013 tot 1 januari 2014.
- 3.4 In de periode vóór 1 juli 2013 is de RvT begonnen met het zoeken naar een kandidaat. Hoewel de ingezette procedure (nog) niet alle kenmerken toonde van een zorgvuldige benoemingsprocedure, is hier geen sprake van schending van de Code, nu er nog geen vacature was binnen de RvB. Om die reden is ook in de periode van 1 juli tot en met 17 juli 2013 geen sprake van schending van de Code.
- 3.5 In deze zaak vormt de schorsing van de verzoekers als bestuurders, per 17 juli 2013, een gegeven. Door deze schorsing van de gehele RvB is een noodsituatie ontstaan. Het is niet aan de commissie om een oordeel te geven over de vraag of voor de schorsing goede gronden hebben bestaan, en dus evenmin over de vraag of de noodsituatie is veroorzaakt door de RvT zelf of door verwijtbare gedragingen van verzoekers. In de ontstane noodsituatie moest de RvT, in het belang van de organisatie, met spoed voorzien in de leemte in de feitelijke vervulling van de bestuurdersfunctie. De RvT heeft dit gedaan door de benoeming van D. als interim-bestuurder, nu deze – zij het kort – ingewerkt was in de organisatie. De commissie ziet hierin geen schending van enige bepaling van de Code. Het eerste verwijt van verzoekers treft dus geen doel.
- 3.6 Het **tweede verzoek** betreft de benoeming van K. tot waarnemend bestuurder. Ook hier was, na het onvoorziene vertrek van D. als interim-bestuurder, sprake van een noodsituatie. In beginsel is het waarnemen van de functie van bestuurder door een lid van de RvT strijdig met artikel 3.2.3 van de Code. Als in een organisatie in overeenstemming met de statuten en andere daarop betrekking hebbende regels het toezicht en het bestuur zijn verdeeld over twee afzonderlijke organen, volgt al daaruit dat de leden van de RvT niet bestuurder van dezelfde instelling kunnen zijn. Daarmee zouden immers toezicht en bestuur in één persoon worden verenigd en kan de toezichthoudende taak niet effectief worden vervuld. Bovendien verzwakt hierdoor het door de overige leden van de RvT uit te oefenen toezicht. Zij staan tot de leden van de RvT die de rol van bestuurder waarnemen, in een verhouding die het moeilijk maakt de toezichthoudende taak optimaal te uit te oefenen. Dit is ook het geval indien de leden van de RvT die tijdelijk de rol van bestuurder waarnemen, gedurende die periode niet tevens optreden als lid van de RvT. Deze rolwisseling

brengt het aanmerkelijke risico mee dat de door de Code beoogde balans tussen bestuur en toezicht onvoldoende aanwezig is.

- 3.7 Onder bijzondere omstandigheden is toelaatbaar dat de RvT bij het ontbreken van een bestuurder voor een korte periode de bestuursfunctie waarneemt. Hij dient dan wel, en zo spoedig mogelijk, te voorzien in een deugdelijke (interne of externe) waarneming. In het onderhavige geval is niet gebleken dat de waarneming door K., bij het feitelijk ontbreken van enige bestuurder, anders is geweest dan een korte waarneming teneinde zo spoedig mogelijk te kunnen voorzien in een deugdelijke waarneming door een niet aan de RvT verbonden (geweest zijnde) functionaris. De commissie oordeelt dat hier geen sprake is van schending van de Code. Ook het tweede verwijt van verzoekers treft dus geen doel.
- 3.8 Het **derde verzoek** betreft de vraag of de RvT zijn bevoegdheden heeft overschreden. De commissie acht het hoogst aannemelijk dat de RvT in zijn vergadering van 27 juni 2013 (mondeling) opdracht heeft gegeven aan D. om de taken te vervullen die in diens conceptbrief van diezelfde datum zijn opgesomd. De commissie overweegt daartoe het volgende. De RvT erkent op of direct na 27 juni 2013 de aan de voorzitter van de RvT gerichte opdrachtbevestiging van D. (de eerder bedoelde conceptversie) te hebben ontvangen. De RvT ontkent dat hij de daarin omschreven opdracht op 27 juni 2013 aan D. heeft verstrekt. De wel door de RvT (namens diens voorzitter) getekende tweede versie van de opdrachtbevestiging van D., die eveneens is gedateerd op 27 juni 2013, heeft echter in grote lijnen – en in het bijzonder door de ook daarin opgenomen verwijzing naar de mondelinge verstrekking van de opdracht op 27 juni 2013 én de omschrijving van de inhoud van de opdracht – dezelfde inhoud als de conceptversie. Het staat ook vast dat D. (in elk geval) begin juli 2013 met zijn werkzaamheden is begonnen. Gelet op deze omstandigheden doet het precieze tijdstip van de ondertekening van de tweede versie – volgens de RvT eind juli 2013 – niet ter zake. De bij de mondelinge behandeling geponeerde stelling van de RvT dat er ten aanzien van de inhoud van de opdrachtbevestiging een misverstand is geweest en dat twee leden van de RvT het stuk 'ongezien' hebben getekend, overtuigt de commissie niet. Enige aanwijzing voor de juistheid van deze stelling ontbreekt. En overigens moet worden vastgesteld dat, als de RvT de opdracht inderdaad 'ongezien' heeft getekend, hij zich op dit punt heeft onttrokken aan zijn verantwoordelijkheden. Dit is temeer het geval nu het een belangrijke opdracht betrof, gegeven op een moment dat de organisatie zich in een cruciale fase bevond.
- 3.9 De stelling van de RvT dat D., afgezien van zijn bevoegdheden als interim-bestuurder, slechts opdracht heeft gekregen tot een inventarisatie, vindt geen grond in de vaststaande feiten. De opdracht was, gelet op de inhoud van de omschreven werkzaamheden, aanmerkelijk breder dan slechts het tot stand brengen van een inventarisatie van de stand van zaken binnen C.. D. was rechtstreeks verantwoording verschuldigd aan de RvT, was adviseur van de RvT en had allerlei bestuurlijke verantwoordelijkheden binnen de organisatie. In relatie tot B. was hij diens coach en adviseur, terwijl hij hieromtrent rechtstreeks verslag moest doen aan de RvT.

- 3.10 Met het opdragen van deze werkzaamheden aan D. op of na 27 juni 2013 (en dus niet door diens latere benoeming tot interim-directeur) is de RvT op de stoel van de RvB gaan zitten; de aanstelling van een externe adviseur voor het transitieproces is een bevoegdheid van het bestuur. Bovendien heeft de RvT met betrekking tot de inhoud van enkele aan D. opgedragen taken de grens tussen de RvB (die bestuurt) en de RvT (die toezicht houdt op het bestuur) veronachtzaamd. Een groot deel van de in de opdrachtbevestiging omschreven taken behoort tot de eigen verantwoordelijkheid van het bestuur. Toedeling van dergelijke taken aan een in de organisatie werkzame functionaris die een eigen (verantwoordings)lijn heeft rechtstreeks met de RvT, doorkruist de taakverdeling die in de artikelen 3 en 4 van de Code is voorzien. Een RvT kan het tot zijn taak rekenen onder eigen verantwoordelijkheid zicht te houden op het functioneren van een individuele bestuurder, en daarvoor ook een externe coach inschakelen die rechtstreeks aan de RvT rapporteert, maar de aan D. gegeven opdracht strekte veel verder. Dusdoende heeft de RvT gehandeld in strijd met zijn bevoegdheden en daarmee de artikelen 3.1.1 en 4.1.1 van de Code geschonden. Het bepaalde in het Reglement van de RvT doet hieraan niet af. Het derde verwijt van verzoekers treft dus doel.
- 3.11 Het **vierde verzoek** betreft de hoogte van de vergoeding voor de werkzaamheden van D. en diens eerder bedoelde assistente. Het geven van een oordeel over de vergoeding voor de werkzaamheden van laatstgenoemde valt buiten de bevoegdheid van de commissie, nu de Code betrekking heeft op de beloning van de werkzaamheden van bestuurders. Met betrekking tot de vergoeding voor D. overweegt de commissie als volgt. Vooropgesteld zij dat de WNT een richtlijn vormt voor de commissie, maar dat de toets van de commissie betrekking heeft op de vraag of sprake is van een "maatschappelijk passende beloning" – in de zin van artikel 3.2.2 van de Code – voor een individuele bestuurder. Voorts is van belang dat de commissie geen oordeel kan geven over de beloning van een externe adviseur. De toets moet dan ook beperkt blijven tot de beloning van D. als interim-bestuurder, en dus tot de periode van 17 juli tot half september 2013, waarbij opmerking verdient dat de inschakeling als interim-bestuurder was bedoeld voor een periode van een half jaar.
- 3.12 Het staat vast dat D. over de periode van 17 tot eind juli 2013 € 26.000,- (excl. btw) heeft gedeclareerd en betaald heeft gekregen, over de maand augustus 2013 ruim € 68.000,- (excl. btw en onkosten) en over de periode tot midden september 2013 € 35.000,- (excl. btw), met dien verstande dat dit laatste bedrag mede betrekking had op de "voortijdige beëindiging". De RvT heeft verklaard dat de betaalde bedragen waren bedoeld als voorschotten, die uiteindelijk nader zouden worden beoordeeld en zo nodig zouden worden bijgesteld. De commissie acht deze verklaring onaannemelijk, temeer nu uit niets blijkt dat bij het in rekening brengen of het betalen van de desbetreffende nota's enig voorbehoud is gemaakt. Kennelijk heeft het in de beide opdrachtbevestigingen vermelde tarief de basis gevormd ook voor de bepaling van D.s beloning als interim-bestuurder. In de beide versies van de opdrachtbevestigingen (de conceptversie en de wederzijds ondertekende versie) is overigens niet volkomen duidelijk vermeld welke vergoeding voor ogen stond: € 2.000,- als vaste vergoeding voor een gehele dag of € 250,- als vaste vergoeding voor elk gewerkt uur, zonder een vooraf bepaald maximum per dag. Als voor de

beloning de bezoldiging van vaste bestuurders een ijkpunt is geweest, zoals de RvT stelt, ligt het niet voor de hand dat "overwerk", dat wil zeggen uren boven het aantal van acht per dag, volledig worden vergoed. Dit laatste is hier kennelijk gebeurd; enkele van de nota's van D. zijn gebaseerd op werkweken van (niet vijfmaal acht en dus 40 uren, maar) 80 uren, tegen het uurtarief van € 250,-. Nu de RvT deze nota's – naar aangenomen wordt: zonder enig voorbehoud – heeft voldaan, concludeert de commissie dat met D. een beloning voor werkzaamheden *als interim-bestuurder* is afgesproken die ruimte laat voor betaling van bedragen van meer dan € 70.000,- en mogelijk zelfs € 80.000,- per maand. Dergelijke bedragen vormen, ook als de commissie rekening houdt met de zwaarte van deze eenhoofdige functie (ter vervanging van twee geschorste bestuurders), geen maatschappelijk passende beloning in de zin van de Code. De commissie houdt om twee redenen geen rekening met het gegeven dat de werkzaamheid van D. in september 2013 voortijdig is geëindigd. In de eerste plaats hebben betalingen volgens dit patroon ook plaatsgevonden vóór dat einde, en in de tweede plaats is de opdracht geëindigd juist door de maatschappelijke ophef over de hoogte van de beloning.

- 3.13 De commissie komt tot de slotsom dat de RvT op dit punt artikel 3.2.2 van de Code heeft geschonden. Het vierde verwijt van verzoekers, voor zover betrekking hebbend op de vergoeding van de werkzaamheden van D., treft dus doel.
- 3.14 Het **vijfde verzoek** betreft de wijze en het tijdstip waarop de RvT de OR en de CCR heeft geïnformeerd. Artikel 2.2 van de Code, waarnaar verzoekers in dit opzicht verwijzen, betreft de verplichting van de RvT beleid vast te stellen voor het verstrekken van informatie aan en raadpleging van belanghebbenden of hun vertegenwoordiging. Verzoekers hebben niet aangevoerd dat C. op dit punt geen beleid heeft vastgesteld of dat dit beleid op zichzelf op enig punt niet aan de eisen voldoet. Ook overigens is dat niet aannemelijk geworden. Verzoekers menen dat de RvT het beleid op dit punt niet op de juiste wijze heeft uitgevoerd. Daarop ziet artikel 2.2 echter niet. Het vijfde verwijt treft dus geen doel.
- 3.15 Het **zesde verzoek** betreft de gedragingen van de RvT tegenover verzoekers als werkgever. Dit verzoek heeft aldus betrekking op de rechtspositionele verhoudingen tussen partijen. Het valt buiten de reikwijdte van de Code. De commissie heeft hierin geen taak. Verzoekers zijn dus niet ontvankelijk in het zesde verzoek.

4. Oordeel

De Governancecommissie stelt vast dat de raad van toezicht van C. de artikelen 3.1.1, 4.1.1 en 3.2.2 van de Zorgbrede Governancecode heeft geschonden, een en ander op de wijze als in de overwegingen is uiteengezet. Voor het overige heeft de commissie geen schending van de Code kunnen vaststellen. Verzoekers zijn niet-ontvankelijk in hun zesde verzoek.

Dit oordeel is aan partijen verzonden op 5 december 2013.